

5. Ανησυχητικά Συμπτώματα στη Χριστιανική Ζωή

Ανάγνωσμα: Εσθήρ 7:1-10

ΣΤΗΝ τελευταία συμμελέτη της σειράς μας βλέπουμε διάφορα ανησυχητικά συμπτώματα που μπορούν ν' αναστατώσουν τη ζωή του πιστού. Τα συμπτώματα αυτά αναδεικνύονται μέσα από τη συμπεριφορά του Αμάν, του δεύτερου ισχυρού άνδρα μετά τον βασιλιά Ξέρξη. Έχουμε πει πως ο Αμάν ήταν απόγονος του Αγάγ, βασιλιά των Αμαληκιτών, ενός λαού που ήταν προαιώνιος εχθρός των Ισραηλιτών. Προσπερνάμε το 6^ο κεφάλαιο του βιβλίου, κι επίσης αφήνουμε τα κεφ. 8–10, γιατί τα διδάγματα που μας ενδιαφέρουν ως χριστιανούς βρίσκονται στο 7^ο κεφάλαιο. Στο **Κεφάλαιο 6** διαβάζουμε πώς ο Θεός χρησιμοποιώντας τη μέθοδο της «Εμπνευστικής» (βλ. σχετικό σύγγραμμα του Κ. Μεταλληνού) έβαλε στον βασιλιά Ξέρξη την ιδέα να του διαβάσουν το Βιβλίο των Αρχαίων του κράτους, προφανώς για να τον πάρει ο ύπνος! Αντί να τον πάρει ο ύπνος, όμως, τον ξεσήκωσε μια άλλη ιδέα (πάλη από τον Θεό): να βρουν τον Μαρδοχαίο και να τον τιμήσουν για την υπηρεσία που κάποτε είχε προσφέρει στον Ξέρξη, όταν αποκάλυψε τη συνωμοσία κάποιων, και έσωσε τη ζωή του βασιλιά. Στο δευτεροκανονικό τεμάχιο του Δανιήλ μαθαίνουμε ότι ο Αμάν προσπαθούσε να θανατώσει τον Μαρδοχαίο από τότε που ο Μαρδοχαίος ματαίωσε τη συνωμοσία εναντίον του βασιλιά. Επομένως ήταν κάτι που ο Αμάν το είχε οργανώσει.

Εκεί που ο βασιλιάς σκεφτόταν πώς να τιμήσει τον Μαρδοχαίο, κάνει την εμφάνισή του πρῶτο πρῶτο ο Αμάν προφανώς για να εισηγηθεί τη θανάτωση του Μαρδοχαίου. Ο βασιλιάς τον ρωτάει τι θα έκανε σε έναν που θέλει να τον τιμήσει ο βασιλιάς. Ο Αμάν θεωρεί πως θέλει να τιμήσει τον ίδιο, και εισηγείται μια πολύ τιμητική διάκριση. Ο βασιλιάς τότε αναθέτει στον Αμάν να εφαρμόσει την εισήγησή του στον... Μαρδοχαίο, τον Ιουδαίο! Ο Αμάν εκτελεί την εντολή, περνάει μέσα από την πόλη τον Μαρδοχαίο καβάλα στο άλογο του βασιλιά και τον προβάλλει στους κατοίκους των Σούσων. Μετά πάει σκασμένος σπίτι του, όπου όλοι, η γυναίκα του και οι φίλοι του, τον προειδοποιούν ότι «την έχει βάψει».

Εδώ έρχεται το **κεφ. 7** όπου διαβάζουμε την εξέλιξη και τον θάνατο του Αμάν, όπως θα δούμε παρακάτω. Στη συνέχεια, τα **κεφ. 8–10** περιγράφουν την απήχηση που είχε στον Ιουδαϊκό λαό η ενέργεια της Εσθήρ που επίσης θα δούμε εδώ. Περιληπτικά λέμε ότι μετά την αποκάλυψη του ύπουλου δολοφονικού σχεδίου του Αμάν και τον θάνατό του, ο βασιλιάς εξέδωσε διάταγμα (**κεφ. 8**) που έδινε δικαίωμα στους Ιουδαίους να αμυνθούν όταν θα ξεσπούσε ο διωγμός εναντίον τους, στις 13 του 12^{ου} μήνα, δηλ. του μήνα Αδάρ (Εσθ 3:13). Στο **κεφ. 9** έχουμε μια θαυμάσια εξιστόρηση του πώς οι Ιουδαίοι οργανώθηκαν και αντέκρουσαν τους σφαγείς τους.

Γυρίζοντας, ωστόσο, στο **κεφ. 7** της μελέτης μας, αναρωτιόμαστε τι ήταν εκείνο που έφτασε τον Αμάν σ' αυτό το κατάντημα. Τι δεν πρόσεξε, τι στραβοπάτημα έκανε, και μήπως ο Θεός θέλει να μας δείξει κι εμάς ότι πρέπει να προσέχουμε μην πέσουμε στην ίδια παγίδα. Ο Αμάν ήταν άρρωστος πνευματικά και ηθικά. Οι πράξεις του, οι εισηγήσεις του και η συμπεριφορά του αυτό δείχνουν. Υπάρχουν όμως και συμπτώματα που έδειχναν από την αρχή αυτή την εξέλιξη, αλλά που δεν τα πρόσεξε ο Αμάν.

1. Οι Επιθυμίες και οι Ευλογίες.

Όπως έχουμε πει, ο Αμάν δεν ήταν όποιος κι όποιος στη βασιλική αυλή. Ήταν ο δεύτερος μετά τον βασιλιά. Διέθετε φήμη, επιρροή, προϊστορία, πλούτο και δύναμη πολιτική. Όλοι γονάτιζαν στο πέρασμά του από τους δρόμους της πόλης των Σούσων. Με τέτοια «προσόντα» θα έλεγε κανείς τι άλλο να θέλει; Το λέει ο ίδιος: όλα αυτά δεν τον ικανοποιούσαν! Είχε γίνει εμμονικός με μία και μόνη επιθυμία: Ο Μαρδοχαίος δεν τον αναγνώριζε να γονατίσει μπροστά του. Τον έτρωγε μέσα του ότι ο Μαρδοχαίος δεν του έδειχνε δημόσια πως ήταν κατώτερός του. Ξέρετε, αυτό είναι ένα από τα πρώτα συμπτώματα της κακής υγείας του ανθρώπου από τον καιρό της Εδέμ. Ο Αδάμ και η Εύα τα είχαν όλα –μπορούσαν να φάνε απ' όλα τα δέντρα του παραδείσου– αλλά τους έτρωγε η επιθυμία να φάνε από το απαγορευμένο δέντρο. Τι είναι η δική μας επιθυμία/ες; τι μας τρώει μέσα μας; τι αποζητάμε με λαχτάρα και το βάζουμε πάνω απ' όλα; Τα χρήματα – Η δόξα – Η προσοχή των άλλων – Η αναγνωρισιμότητα – Η αναγνώριση – Υλικά αγαθά; Ό,τι κι αν είναι αυτό, ας μην ξεχνάμε πως υπάρχουν άλλες τόσες ευλογίες που τις

παραβλέπουμε, και δεν ευχαριστούμε γι' αυτές τον Θεό. Υπολογίζουμε περισσότερο τις επιθυμίες μας από τις ευλογίες του Θεού. Αυτό το πνευματικό σύμπτωμα είναι που κατέστρεψε τον Αμάν. Αλλά αυτό είναι κάτι για το οποίο και η Γραφή μάς προειδοποιεί (Φιλ 4:11-13). Αν μπορούμε να παίρνουμε από το χέρι του Θεού τα πάντα σαν ευλογία, αυτό είναι ο καλύτερος τρόπος για να αντιμετωπίσουμε αυτό το σύμπτωμα. Το να λες «μου λείπει εκείνο και το άλλο – αχ, να είχα εκείνο και δεν θέλω τίποτε άλλο», αυτό είναι αρρώστια. Το να λες «ελπίδα μου είναι ο Χριστός –ούτε άλλα πρόσωπα ούτε άλλες περιστάσεις– μου αρκεί μόνον ο Χριστός», αυτό είναι ευλογία. Είναι ανάγκη να επικεντρώνουμε περισσότερο σ' αυτά που μας χαρίζει ο Θεός, παρά σ' εκείνα που νομίζουμε ότι μας λείπουν. Είναι ανάγκη να μας γεμίζουν αυτά που μας δίνει ο Θεός, παρά να προσπαθούμε εμείς να τη γεμίσουμε με αυτά που νομίζουμε ότι μας λείπουν, και πρέπει να φάμε τη ζωή μας για να τ' αποκτήσουμε.

2. Η Επιτυχία και η Αποτυχία των Άλλων.

Ένα άλλο σύμπτωμα ενός εσωτερικού πνευματικού προβλήματος είναι όταν «μας αρέσει» κάποιος να αποτυγχάνει παρά να επιτυγχάνει. Αν κάνουμε μια ειλικρινή ενδοσκόπηση θα διαπιστώσουμε ότι προτιμάμε να βλέπουμε κάποιον να χάνει, παρά να κερδίζει. Και το χειρότερο είναι να «σκάβουμε και τον λάκκο του άλλου» με συκοφαντίες ή με το να αποφεύγουμε να λέμε επαινετικά λόγια γι' αυτόν. Στην περίπτωση της ιστορίας μας εδώ, ο Αμάν είχε ετοιμάσει το ικρίωμα 50 μ. για να κρεμάσει τον Μαρδοχαίο. Κρέμασαν όμως τον ίδιο σ' αυτό –κλασική περίπτωση αυτού που λέει η λαϊκή παροιμία «Όποιος σκάβει τον λάκκο του άλλου πέφτει ο ίδιος μέσα». Αυτό το μπούμεραγκ περιγράφει κι ο Ψαλμός 7 στα εδ. 14-16 (NMB: 15-17). Αλλά εντύπωση μας κάνει η πίστη του ανθρώπου του Θεού, τότε και σήμερα (εδ. 18): (Εγώ) τον Κύριο θα δοξολογώ για τη δικαιοσύνη του· θα ψάλλω του Κυρίου του ύψιστου την ύπαρξη.

Δεν πρέπει να αγνοήσουμε αυτό το σύμπτωμα. Όταν κάπου μέσα μου βαθιά θέλω ο άλλος να ταπεινωθεί, να μη δικαιωθεί, να εξευτελιστεί, όλοι να δουν ότι το δίκιο είναι με το μέρος μου, α, τότε υπάρχει πρόβλημα μ' εμάς. Όταν λέμε «άσ' τον να εκτεθεί» και δεν μιλάμε για το δίκιο του άλλου που βλέπουμε πως το έχει, α, τότε υπάρχει πρόβλημα μ' εμάς. Όταν λέμε «καλά να πάθει, τον τιμώρησε ο Κύριος, που μας έκανε τον δάσκαλο και τον πνευματικό...» α, τότε υπάρχει πρόβλημα μ' εμάς. Όταν σε μια υπόθεση βλέπεις κάποιον, με τον οποίο είσαι δυσαρεστημένος, να πηγαίνει στον γκερεμό, ξέρεις τη λύση αλλά δεν τον προειδοποιείς να τον σώσεις, επειδή... «τι με νοιάζει εμένα; ή θα έκανε αυτός το ίδιο αν έβλεπε εμένα να πηγαίνω στον χαμό;» α, τότε υπάρχει πρόβλημα μ' εμάς! Πώς μπορούμε να αντιμετωπίσουμε αυτό το σύμπτωμα; Η Γραφή δίνει τη λύση. Δες Μκ 11:25-26· Ρωμ 12:15. Αν λάβουμε υπόψη μας ότι το Κατά Μάρκον γράφτηκε απευθυνόμενο προς εξ εθνών χριστιανούς, πρώην προσήλυτους στον Ιουδαϊσμό αλλά χριστιανούς, δηλ. στη χριστιανική κοινότητα, τότε δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτή η προϋπόθεση στην προσευχή αφορά και εμάς σήμερα. Αντί να ευχόμαστε το κακό, πρέπει να συγχωρούμε, δηλ. να σκεφτόμαστε όπως ο Θεός, αν είμαστε παιδιά του Θεού. Πόσο συγχωρούμε γενικά; Πόσο είμαστε έτοιμοι να ριζούμε πρώτοι τον λίθο του αναθήματος; Πόσο είμαστε έτοιμοι να στηλιτεύσουμε την αμαρτία αλλά να αγκαλιάσουμε με αγάπη τον αδελφό που βρίσκεται σε πώση; Πόσο συμμετέχουμε στη ζωή των αδελφών μας;

3. Η «Δεύτερη» Θέση.

Ένα τρίτο ανησυχητικό σύμπτωμα στη χριστιανική ζωή είναι όταν δεν είμαστε ικανοποιημένοι παρά μόνο με την πρώτη θέση και ποτέ με τη δεύτερη! Λένε ότι το πιο δύσκολο όργανο στην ορχήστρα είναι το *δεύτερο* βιολί! Και θα έχετε ακούσει το σκληρό σλόγκαν: «Ο πρώτος είναι πρώτος – Ο δεύτερος τίποτε». Η κουλτούρα μας είναι κουλτούρα του Αμάν. Στα σπορ, στη διασκέδαση και στις επιχειρήσεις ο στόχος που απορροφάει όλη μας την ενέργεια είναι πώς θα είμαστε πρώτοι. Αν δεν είσαι ο Νο 1, δεν είσαι και τόσο σπουδαίος στα μάτια των άλλων. Αν δεν βγάζεις πολλά λεφτά, αν δεν είσαι εσύ που έχεις τα περισσότερα, αν δεν είσαι ο πιο όμορφος ή η πιο όμορφη, αν δεν είσαι ο εξυπνότερος, αν δεν έχεις εσύ το ψηλότερο επίπεδο εκπαίδευσης κλπ. κλπ. τότε δεν είσαι τίποτε. Είσαι έξω από το προσκήνιο –δεν ενδιαφέρεις. Η στρεβλή αυτή αντίληψη έχει εμφολοχωρήσει και στη δική μας τη ζωή ως χριστιανών. Είχε περάσει και στη ζωή των μαθητών του Χριστού, κι όλο συζητούσαν ποιος ανάμεσά τους είναι ο μεγαλύτερος, ο πρώτος. Αυτό είναι το ίδιο ανησυχητικό σύμπτωμα που είχε παρουσιαστεί και στη ζωή του Αμάν. Ο Αμάν ήθελε να εξοντώσει τον Μαρδοχαίο, ακριβώς επειδή όταν ο Μαρδοχαίος ήταν παρών, ο Αμάν δεν μπορούσε να «κουιέται» για πρώτος. Ο Αμάν ήταν ο τύπος του ανθρώπου που δεν σταματούσε μπροστά σε τίποτε και σε λίγο, μετά την ανατροπή του Μαρδοχαίου, δεν αποκλείεται να ξαναπροσπαθούσε να ανατρέψει τον ίδιο τον βασιλιά (βλ. ταινία «Ο Αχόρταγος» του Δημ. Ψαθά). Τι συμβαίνει στη δική μας τη ζωή; Απογοητευόμαστε και ενοχλούμαστε με την πρωτιά κάποιου; Χαιρόμαστε στην επιτυχία του αδελφού μας; Μήπως ζηλεύουμε με τη διάκριση του άλλου; Μήπως έχουμε πρόβλημα και δεν ανεχόμαστε τη δεύτερη θέση;

****